

Van hindernis

geen sprake

Inge Saraswati

© 1971 AUGUST MACKE, IN HET CIRCUS

Hoe zou de Guru een hindernis kunnen zijn? De werkelijke betekenis is licht (gu) en duisternis (ru), kortom hij/zij die licht brengt in de duisternis. Als de volgeling dit licht ervaart, is dat goed en mag hij zich gezegend voelen.

Iemand die naar een goeroe gaat heeft als bedoeling iets te willen wat hij niet heeft, is op zoek naar bevrijding, wat dat dan ook voor die persoon mag betekenen.

Doorslaggevend zal de doortastendheid van de leerling zijn, die iets te weten wil komen wat hij/zij nog niet denkt te weten. Als de leerling zich gevoed voelt op wat voor manier dan ook of zelfs een geluksmoment ervaart, is er van een hindernis geen sprake. Pas als de goeroe als een hindernis ervaren wordt, blijft de leerling vanzelf weg om wat voor reden dan ook. Dus is het altijd goed.

Hij blijft wanneer hij voelt dat het licht gaat glo-

ren, hij heeft letterlijk het licht gezien. En dan kan de doortastendheid van de leerling ten slotte uitmonden in de realisatie van het zelf. Daar lossen zij beiden op in de ontmoeting met het zelf. Daar is geen goeroe noch een leerling. Wat voor de een zijn goeroe is, is dat voor de ander niet. Dit is zo persoonlijk. Wat moeten we blij zijn dat er goeroes bestaan. Of het echte goeroes zijn of niet, bepaalt de leerling zelf en niemand anders.

Ten slotte wil ik eindigen met de woorden van Nisargadatta. Een bezoeker vroeg aan hem: "Hebben wij een goeroe nodig?" Het antwoord van Nisargadatta was: "Heeft een kind een moeder nodig om te leren lopen?" De volgeling bepaalt aan wiens hand hij wil meelopen, net zolang totdat hij zelf gerealiseerd is. Daar lost liefde op in liefde. Ten slotte een ode aan mijn leermeester Swami Sadananda Saraswati: OM GURU OM.